

JOSEP CATÀ ENS HA DEIXAT

Josep Catà (Barcelona 1948-2021) ha estat un treballador incansable. Nascut al sí d'una família pobre de treballadors durant una dura postguerra al barri del Raval de Barcelona, ha estat educat en el principi de l'esforç i el treball com a mitjà honorat d'ascensió social, des d'un punt de vista liberal.

Intel·ligent i lliurepensador, inconformista però no utòpic, podríem dir que, essent l'hereu d'una família sense patrimoni, en Pep s'ha vist abocat a seguir l'aventurada trajectòria d'un fadrister. Ell mateix ho explica molt bé al seu llibre memorialístic *De la llarga nit a l'albada (1948-1971). Records d'un noi del Raval de Barcelona* –Dalmau editor, 2019–.

Un noi que ha estudiat història moderna i contemporània a la universitat de Barcelona, compaginant l'assistència a les classes amb el seu treball a l'Editorial Labor, imprescindible per guanyar-se la vida.

Amb el títol de llicenciat a la butxaca deixa l'editorial per començar una llarga trajectòria com a professor d'història en el camp del segon ensenyament, menys vistent acadèmicament que la universitat però més important socialment. Sense necessitat d'escarafalls, una manera eficaç de demostrar la seva consciència de classe.

Més que per les seves valuoses publicacions sobre la història de Catalunya durant els segles XVII i XVIII, en col·laboració amb Antoni Muñoz o en solitari, Josep Catà és important per la seva tasca pedagògica a l'aula. Ho demostra que sigui recordat per aquells que el tingueren a classe com un professor que els feia entenedors el temes i acabava captivant l'atenció i la imaginació dels alumnes tot introduint-los en uns temps passats però que expliquen el món on vivim. El percentatge d'aquests alumnes que després han seguit estudis universitaris d'història està molt per sobre del que és habitual entre els alumnes de batxillerat del país. Quelcom que honora i acredita un historiador.

En Catà ha plegat ara, a contracor, amb il·lusions i projectes estroncats de sobte. Però la història de Catalunya, de la que ell ha estat actor durant molts anys i, a més, ha contribuït a explicar, continua.

Com a companys i amics seus ens toca contribuir a la consecució del final feliç que ell hauria volgut per al capítol de la nostra història que estem vivint: la recuperació plena de la sobirania del país en una Catalunya lliure que sigui un estat independent.

Jordi Peñarroja
Escriptor i fotògraf